

známky. Konkrétně se SDEU zaměřil ve svém rozsudku na to, jak je takové užití v rámci služby AdWords způsobilé zasáhnout do funkce označení původu a reklamní funkce ochranné známky. K zásahu do **funkce označení původu**<sup>5</sup> ochranné známky dochází v případě, kdy inzerce běžně **informovanému a přiměřeně pozornému uživateli internetu** neumožňuje nebo mu umožňuje jen obtížně zjistit, zda výrobky nebo služby, kterých se inzerce týká, pocházejí od majitele ochranné známky nebo od podniku, který je s ním hospodářsky propojen, či naopak od třetí osoby. Záleží tedy na způsobu, kterým je celá reklama (tedy odkaz a obchodní sdělení) zobrazena. O tom, zda existuje zásah nebo nebezpečí zásahu do funkce označení původu, jsou ovšem dle SDEU<sup>6</sup> příslušné rozhodnout pouze národní soudy na indi-

livých stránkách, bude se při vyhledávání výrazu odpovídajícímu ochranné známce vyskytovat internetová stránka majitele ochranné známky *obvykle* na jedné z prvních pozic. *„Jak postupovat v případě, kdy tomu tak nebude, také zůstává nejasné,“* zhodnotil závěry SDEU Schubert. *„Jak posoudit situaci, kdy se odkaz na stránku majitele ochranné známky objeví až na druhé stránce přirozených výsledků?“*

I v případě známek, které požívají dobrého jména, se nejedná u žalované společnosti Google o užití ve smyslu zmíněných komunitárních předpisů, a to ze stejných důvodů jako u „běžných“ zapsaných ochranných známek.

### Odpovědnost společnosti Google

Poslední z předběžných otázek v případě Google France řešila, zda by mohla být služba AdWords kvalifikována jako

se zaměřit na to, jakou Google hraje roli při vypracování obchodního sdělení připojeného k reklamnímu odkazu nebo při stanovení či výběru klíčových slov. Pokud ovšem byla role Googlu neutrální ve výše uvedeném smyslu, nemůže být za data, která uložil na žádost inzerenta, odpovědný, ledaže by je neprodleně nestáhl poté, co se dozvěděl o jejich protiprávním charakteru. Posoudit situaci v konkrétních případech přísluší dle SDEU ale národním soudům, jelikož pouze ty mají nejlepší předpoklady pro zjištění podmínek poskytování služby a jen ty jsou schopny zvážit všechny aspekty jednotlivého případu.

### Další spory na obzoru

*„Rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci Google France se svými kryptickými odpověďmi ale bohužel nepřineslo očekávanou právní jistotu a řada otázek zůstává stále otevřena,“* uzavřel ne úplně optimisticky Schubert svoji přednášku. Celou problematiku nadto komplikují i neustálé změny *Zásad společnosti Google při používání ochranných známek*.<sup>10</sup>

Je patrné, že nové způsoby a možnosti užívání ochranných známek v prostředí Internetu, jako např. právě služba AdWords, přinášejí stále nové právní problémy. Dalším z nich, kterým se bude zabývat Soudní dvůr EU, je, jak interpretovat *„formulaci místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“* ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) 44/2001 (nařízení Brusel I) v případě údajného zásahu osoby usazené v jiném členském státě do práv z ochranné známky státu, ve kterém má sídlo soud, použitím klíčového slova (AdWord) totožného s touto ochrannou známkou v internetovém vyhledávacím, jenž nabízí své služby pod různými *Top-level-Domains podle země určení*.<sup>11</sup>

S diskuzí právních aspektů služby AdWords se tak čtenáři na stránkách Revue pro právo a technologie budou setkávat i v budoucnu.

## IP adresa identifikuje místo připojení, nikoli osobu

JUDr. Bc. Libor Kyncl

Dne 26. ledna 2011 se na Právnické fakultě Masarykovy univerzity konal **workshop Dokazování elektronickými prostředky** pořádaný v rámci projektu OPVK Právo a technologie. Zástupci Ústavu práva a technologií PrF MU na



Maximilian Schubert

viduální bázi. *„Jak by tedy konkrétně měla vypadat celá reklama, aby **nebyla** schopna zasáhnout do funkce označení původu, zůstává nevyjasněno,“* poznamenal k tomuto bodu Schubert.

I když může užívání označení totožného s ochrannou známkou jiné osoby jakožto klíčového slova mít určitý negativní dopad na obchodní a reklamní strategii majitele ochranné známky,<sup>7</sup> není takové užívání schopné zasáhnout do **reklamní funkce**<sup>8</sup> ochranné známky. Toto tvrzení odůvodnil SDEU velice jednoduše – s ohledem na to, že vyhledávače při řazení přirozených výsledků zohledňují relevanci jednot-

služba informační společnosti a Google jako její poskytovatel ve smyslu čl. 14 Směrnice 2000/31/ES ze dne 8. června 2000, o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu. V tom případě by mohla být jeho odpovědnost za jednání uživatele služby založena až ve chvíli, kdy by byl informován o jednání zasahujícím do práv z ochranné známky. Žalující strany logicky tvrdily, že se v případě Google AdWords o takovou službu nejedná a na Google ustanovení o omezení odpovědnosti („safe harbor“) nedopadají. SDEU ovšem vyjádřil v rozsudku opačný názor – Google tak může požívat výjimku z odpovědnosti, a to i bez ohledu na to, že se jedná o službu placenou a že má kontrolu nad párováním klíčových slov a výsledků vyhledávání. Pro založení odpovědnosti je rozhodující, zda role, kterou Google vykonává, je *„neutrální v rozsahu, v němž je jeho chování čistě technické, automatické a pasivní, což znamená, že nezná ani nekontroluje data, která ukládá.“*<sup>9</sup> Zejména je nutno

5 Touto funkcí rozumí SDEU dle odst. 82 schopnost ochranné známky „zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku nebo služby označených ochrannou známkou tím, že jim umožní tento výrobek nebo službu odlišit od výrobku nebo služby, které mají jiný původ“.

6 Odst. 88 Rozsudku.

7 Majitel ochranné známky musí být např. připraven nabídnout v aukci vyšší cenu za proklik.

8 Využívání ochranné známky k reklamním účelům směřujícím k informování a přesvědčování spotřebitele (Odst. 91 Rozsudku).

9 Odst. 114 Rozsudku.

10 Dostupné z: <http://adwords.google.com/support/aw/bin/topic.py?hl=cs&topic=16316>.

11 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 10. listopadu 2010 – Wintersteiger AG v. Products 4U Sondermaschinenbau GmbH (Věc C-523/10).

tomto workshopu vedli diskuzi o aktuálních otázkách a aplikačních problémech u důkazů prováděných elektronickými prostředky v trestním řízení i v občanském soudním řízení se zástupci soudů, státních zastupitelství, advokacie, se soudními znalci i s širokou odbornou veřejností.

Elektronické důkazy mohou mít v zásadě dvě základní podoby: v první variantě se elektronickým způsobem dokumentuje reálný důkaz, např. se vytvoří počítačový model místa, kde došlo k trestnému činu, a na základě tohoto modelu soud nebo orgány činné v trestním řízení rozhodují. Druhou možností jsou elektronická data, která jsou důkazem sama o sobě, například záznamy telekomunikačního provozu nebo odposlech elektronické komunikace.<sup>1</sup>

V České republice lze za důkazy považovat jakékoli prostředky rozhodné pro zjištění skutkového stavu věci. Provedení daného důkazu je již pouze na uvážení rozhodujícího orgánu, případně neprovedení důkazu může být důvodem pro přezkum v odvolacím či dovolacím řízení za zákonem stanovených podmínek. V občanském soudním řízení jsou důkazními prostředky všechny prostředky, jimiž lze zjistit stav věci; pokud není stanoven způsob provedení důkazu, může být způsob jeho provedení určen soudem.<sup>2</sup> V trestním řízení lze jako důkaz použít vše, co může přispět k objasnění věci, nelze však použít důkazy, které byly získány nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení.<sup>3</sup> V obou případech zákon navíc stanoví příkladný výčet důkazů a důkazních prostředků (který elektronické důkazní prostředky neobsahuje). Kazuistická regulace týkající se podoby elektronických důkazů v českém trestním či občanském soudním řízení neexistuje.

Moderátor workshopu, Radim Polčák, v tomto směru zdůraznil: „*Nepovažují obecně kazuistickou legislativu za vhodnou, ale u elektronických důkazů zřejmě neexistuje lepší řešení než dát soudům a dalším rozhodujícím orgánům jistý návod, jak tento typ důkazu funguje a jaké jsou obvyklé elektronické důkazy. Lze se v tomto případě inspirovat ostatními evropskými státy, například Německem nebo Velkou Británií.*“ Kazuistickou právní úpravu obvyklých elektro-

nických důkazů najdeme ve zmíněném Německu.

Dle současné legislativy je častým způsobem pro získání elektronického důkazu znalecký posudek nebo notářský zápis o dotčené skutečnosti (např. notář sepíše zápis o existenci jisté webové stránky a o jejím obsahu). Znalecké posudky nebo odborná vyjádření jsou často využívány k objasnění skutečností, které by bylo možné prokázat i jinou formou. Zmíněné právní formy důkazního prostředku však zajišťují jeho trvalé uchování pro případ, že by bylo nutné se k němu později vrátit. Další možností je pořízení multimediálního záznamu o provedeném dokazování (např. zobrazením webové stránky, která je protiprávní), případně „ohledání“ webové stránky soudem. Praktickým příkladem provedení elektronického důkazu v poslední době je přehrání videa z webového zpravodajství v soudní místnosti.



Stanislav Kovárník

S elektronickými důkazy v mnoha konkrétních případech úzce souvisí identifikace osoby, která na webu prováděla činnost, o níž se vede řízení (např. trestní řízení, protože existuje důvodné podezření, že šlo o trestnou činnost). Stanislav Kovárník, který je specialistou Policie ČR v tomto oboru, v diskuzi upozornil na nízkou vypovídací schopnost IP adresy při policejním vyšetřování. „*IP adresa, odkud byly prováděny úkony na internetu, dokazuje pouze místo připojení, tedy počítač nebo síť počítačů. Samotná IP adresa z principu nemůže dokazovat činnost konkrétní osoby, protože není zjevné, kdo v daném okamžiku u počítače seděl a např. posílal e-maily. Při dokazování trestného činu potřebujeme IP adresu, na niž odkazují dostupné záznamy síťového provozu, doplnit o další důkazy, ze kterých vyplývá, že dotyčná osoba v předmětném čase pracovala s počítačem majícím tuto IP adresu,*“ vysvětlil Kovárník. Zmíněné

pravidlo platí obecně u běžných civilně-právních úkonů i u trestné činnosti.

Pro zájemce o tuto problematiku bude Ústav práva a technologií během podzimu 2011 pořádat zdarma přístupný seminář „Elektronické dokazování“, jehož datum a místo konání bude uveřejněno na webových stránkách Ústavu.<sup>4</sup>

## Cenová regulace v energetice - jak ji přezkoumávat?

JUDr. Bc. Libor Kyncl

Ústav práva a technologií Právnické fakulty Masarykovy univerzity (ÚPT) pořádal dne 31. března 2011 workshop Cenová regulace v energetice. Workshop vedl JUDr. Radim Polčák, Ph.D., vedoucí ÚPT, který se právní regulací energetických technologií delší dobu zabývá. Jednotliví panelisté zastupovali subjekty působící v energetice, včetně Energetického regulačního úřadu, obchodníků a distributorů energie, Světové energetické rady a Nejvyššího správního soudu ČR, který funguje jako orgán soudního přezkumu individuálních správních rozhodnutí v energetice ve druhém stupni.

Diskuzního panelu workshopu se zúčastnili prof. Ing. Jaroslav Šůva, CSc., z Energetického komitétu ČR Světové energetické rady, JUDr. Marie Brejchová, LL.M., a Mgr. Ondřej Běhal z Pražské energetiky, a. s., Mgr. Antonín Panák, LL.M., z Energetického regulačního úřadu a Mgr. Jan Čížek z Nejvyššího správního soudu ČR.

Na workshopu se diskutoval současný mechanismus cenové regulace v elektroenergetice, tedy vydávání cenových rozhodnutí Energetickým regulačním úřadem, a možnost uplatnění opravných prostředků proti nim, která v současné době existuje spíše teoreticky. Přezkum cenových rozhodnutí je přitom obligatorně požadován evropským regulačním rámcem. V současné době jsou v České republice cenová rozhodnutí vydávána ve formě právních předpisů, u nichž neexistuje přezkum na základě úkonů spotřebitelů (který Evropská unie předpokládá). Přezkum právních předpisů obecně české právo zná, ale pouze ve formě přezkumu ústavnosti Ústavním soudem ČR a ve formě přezkumu souladu s právem Evropské unie Soudním dvorem EU. Přezkum právních předpisů vydávaných státem z jiného titulu neexistuje.

1 K data retention a záznamům telekomunikačního provozu více v sekci Anotace tohoto čísla Revue pro právo a technologie.

2 Srov. § 125 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

3 Srov. § 89 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

4 [www.cyber.law.muni.cz](http://www.cyber.law.muni.cz)